

מסכת עדיות

פרק ד משנה ז

האשה מתקדשת בדינר ובשנה דינר, כדברי בית שמאי. ובית הלל אומרים, בפרוטה ובשנה פרוטה. וכמה היא פרוטה, אחד משמנה באסר האיטלקי. בית שמאי אומרים, פוטר הוא את אשתו בגט ישן, ובית הלל אוסרין. איזהו גט ישן. כל שנתחד עמה אחר שכתבו לה. המגרש את אשתו ולנה עמו בפנדקי, בית שמאי אומרים, אינה צריכה ממנו גט שני. ובית הלל אומרים, צריכה ממנו גט שני. אימתי, בזמן שנתגרשה מן הנשואין. אבל אם נתגרשה מן הארוסין, אינה צריכה ממנו גט שני, מפני שאין לבו גם כה: